

Beschikking van de President van het Hof
van 20 oktober 1959

Procestaal: Frans

GEVOEGDE ZAKEN Nos. 43-59, 44-59 EN 45-59

In de zaak 43-59

EVA VON LACHMÜLLER,

rechtens wonende te Bressanone (Bolzano), verblijfhoudende te Brussel,
vertegenwoordigd en bijgestaan door mr. M. A. Pierson, advocaat bij het Hof van Beroep te Brussel,
ten deze domicilie gekozen hebbende ten kantore van mr. P. Beghin, Avenue de la Gare 9, Luxemburg;

en in de zaak 44-59

RUDOLF PIETER MARIA FIDDELAAR,

wonende te Woluwe-Saint-Pierre Brussel,
vertegenwoordigd en bijgestaan door mr. M. Slusny, advocaat bij het Hof van Beroep te Brussel,
ten deze domicilie gekozen hebbende ten huize van E. Poos, Rue de Nassau 9, Luxemburg;

en in de zaak 45-59

BERNARD PEUVRIER,

wonende te Brussel,
vertegenwoordigd en bijgestaan door mr. J. Nadd, advocaat te Parijs,
ten deze domicilie gekozen hebbende ten kantore van mr. G. Margue, Rue Alphonse München 6, Luxemburg;

Verzoekers,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

vertegenwoordigd door P. Leleux, juridisch adviseur bij de Commissie, als gemachtigde,
ten deze domicilie gekozen hebbende bij mr. R. Fischer, Secretaris van de gemeenschappelijke Juridische Dienst van de Europese Uitvoerende Organen, Place de Metz 2, Luxemburg;

Verweerster,

De President van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen

Overwegende dat bij beschikking van de President ter zitting, de partijen gehoord, de bovengenoemde zaken zijn gevoegd voor de beschikking in kort geding;

Overwegende dat verzoekers, bij verzoekschrift ingediend ter Griffie van het Hof op 24 en 28 september 1959, beroepen hebben ingesteld tot nietigverklaring van de beschikkingen van de Commissie van de Europese Economische Gemeenschap d.d. 24 juli 1959, waarbij de Commissie verklaarde vanaf 31 augustus 1959 niet langer van hun diensten gebruik te zullen maken;

dat deze termijn later door de Commissie is verlengd tot 31 oktober van hetzelfde jaar;

dat verzoekers gelijktijdig verzoekschriften hebben ingediend, waarin zij concluderen dat het den Hove behage, de tenuitvoerlegging der bestreden beschikkingen op te schorten tot het wijzen van het arrest in de hoofdzaak;

Overwegende dat verweerster op 10 oktober 1959 haar opmerkingen betreffende de verzoekschriften in kort geding heeft ingediend, waarin zij concludeert dat het den Hove behage, de door verzoekers ingestelde vorderingen tot opschorting af te wijzen;

Overwegende dat partijen, na behoorlijk te zijn opgeroepen, op 19 oktober 1959 voor de President zijn verschenen en een mondelinge toelichting hebben gegeven;

dat zij bij haar conclusies hebben gepersisteerd;

IN RECHTE

Overwegende dat verweerster de vraag heeft opgeworpen, of het Hof bevoegd is uitspraak te doen in geschillen tussen de Gemeenschap en haar ambtenaren, zolang het in artikel 179 van het Verdrag E.E.G. bedoelde statuut nog niet is afgekondigd;

dat deze vraag in de eerste plaats behoort te worden beantwoord, daar zij de openbare orde betreft;

Overwegende dat, anders dan de bepalingen van het Verdrag E.G.K.S., artikel 173 van het Verdrag E.E.G., hetwelk handelt over de beroepen tot nietigverklaring, zo is geformuleerd, dat het mede van toepassing is op de ambtenaren en hun het recht geeft, op te komen tegen de beschikkingen welke op hen betrekking hebben;

dat daarom artikel 179 slechts aldus kan worden uitgelegd, dat het de opstellers van het statuut de bevoegdheid geeft, de bepalingen en voorwaarden, welke gelden voor de beroepen in het algemeen, te beperken of uit te breiden, zoals bijvoorbeeld de vaststelling der termijnen, de mogelijkheid van een beroep in volle omvang in bepaalde gevallen enz.;

Overwegende dat verweerster de stelling van verzoekers, dat hun door de tenuitvoerlegging der onderhavige beschikkingen een onherstelbare of althans ernstige schade zou worden toegebracht, heeft bestreden, en dat zij aanvoert dat, indien het beroep gegrond zou worden verklaard, verzoekers al het hun verschuldigde zouden ontvangen te rekenen vanaf de datum van hun ontslag.

dat echter moet worden overwogen dat de emolumenten van verzoekers bestemd zijn voor hun levensonderhoud en dat voor hen en hun gezin onherstelbare gevolgen zouden ontstaan, indien de regelmatige betaling van genoemde emolumenten werd onderbroken, zulks voor zover verzoekers over geen andere inkomsten beschikken;

dat verzoekster von Lachmüller ambtenaar is bij de Hoge Autoriteit van de E.G.K.S., dat zij als ambtenaar van deze instelling een verlof om redenen van persoonlijke aard geniet; dat zij derhalve over de mogelijkheid beschikt haar vroegere werkzaamheden te hervatten;

dat, nu de vordering in kort geding van verzoekster von Lachmüller derhalve moet worden afgewezen, de omstandigheden welke de beide andere verzoekers ter ondersteuning van hun onderscheiden vorderingen aanvoeren, schijnen te wijzen op de mogelijkheid van het bestaan van een onherstelbaar nadeel;

dat immers de verzoekers Fiddelaar en Peuvrier niet in de gelegenheid zijn andere werkzaamheden te verrichten en daardoor momenteel zonder inkomsten schijnen te zijn;

Overwegende dat, teneinde te verhinderen dat een opschorting van de tenuitvoerlegging der bestreden beschikkingen wordt verleend welke niets anders zou zijn dan een verlenging van de ontslagtermijn, de zekerheid dient te bestaan, dat er een sterk vermoeden is ten gunste van de gegrondheid van de vordering ten principale (fumus boni juris);

Overwegende dat, zoals blijkt uit de door verzoekers geproduceerde stukken, alsmede uit de pleidooien ter zitting in kort geding, verzoekers in het gunstigste geval kunnen worden beschouwd als hulpkrachten (personnel auxiliaire), en dat derhalve, zelfs indien de desbetreffende regeling van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, waarop zij zich beroepen, op hun geval wordt toegepast, de gegrondheid van hun vordering ten principale daardoor nog niet vaststaat;

dat derhalve de vorderingen in kort geding van de verzoekers Fiddelaar en Peuvrier eveneens moeten worden afgewezen;

Gelet op de artikelen 185 en 186 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en 83, 84, 85 en 86 van het Reglement voor de Procesvoering;

geeft de volgende beschikking:

1. De vorderingen worden afgewezen.
2. De beslissing ten aanzien van de kosten wordt aangehouden.

Aldus door de President van het Hof gewezen en ondertekend te Luxemburg op twintig oktober negentienhonderd negenenvijftig.

De Griffier,
A. VAN HOUTTE

De President,
A. M. DONNER